

CZU: 81'22:82-97

REDUNDAȚA RELATIVĂ A TEXTULUI EUCHOLOGIC. O PERSPECTIVĂ SEMIOTICĂ

Nicoleta PENEL (Ursuțu)

Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava, România

Subiectul prezentei lucrări este relevant, deoarece încercările propuse în analiză se referă la un model particular de redundanță, a cărui funcționalitate este contestată, respinsă în câmpul eclezial prin prevederi stricte canonic-tipice. Cu toate acestea, fără a se uita la conținutul învățurii credinței, doar urmând meritele analizei semiotice, se poate face un exemplu pentru a descoperi cu un anumit grad o adevărată caracteristică importantă care, până în prezent, nu a mai fost surprinsă nici analizată în context semiotic: REDUNDAȚA RELATIVĂ A TEXTULUI BIBLIEI. În cadrul fracturilor noologice are loc traducerea de la monolog la dialog (Om-DUMNEZEU), iar textele religioase liturgice dobândesc o trăsătură fundamentală, ordonată din creație, și anume – redundanța relativă. În majoritatea covârșitoare a textelor religioase (inerente Epistolelor Pauline, în rugăciunile de mulțumire, în Psalmii davidici sau în Psalmii regal-mesianici) se poate identifica o așa-zisă strategie de politețe pozitivă prezentă ca marcă în formulările care în general urmăresc menținerea deschiderii relației de comunicare cu Dumnezeu. O serie de formațiuni euhologice, care pot fi plasate sub semnul redundanței, de exemplu, rugăciunile timpurii ale actelor liturgice: Slavă, Rugăciune, Împărate Ceresc, care se supun regulilor tipice ale Zilei. Pot fi menționați Psalmii, cartea Psalmilor fiind bogată în rugăciuni de laudă, cerere, mulțumire și pocăință, cu texte similare.

Cuvinte-cheie: redundanță, lingvistică, semiotică, filosofie, cunoaștere.

RELATIVE REDUNDANCY OF THE EUCHOLOGICAL TEXT. A SEMIOTIC PERSPECTIVE

The subject of the present paper is relevant since the attempts proposed for analysis refer to a particular model of Redundancy whose functionality is challenged, repudiated in the ecclesial field by strict canonic-typical provisions. Yet, without looking at the content of teaching faith, only by following the merits of the semiotic analysis, a possible example can be made up to reveal with a certain degree of truth an important feature which, until the present, was not analysed in a semiotic contest: RELATIVE REDUNDANCY OF THE BIBLE TEXT. In the noological frames the translation from the monologue to the dialogue (Man-GOD) takes place, and the liturgical religious texts acquire a fundamental trait, in order from the Creation, namely their RELATIVE REDUNDANCY. In the overwhelming majority of the religious texts (inherent in the Pauline Epistles, in the prayers of thanksgiving, in the Davidic Psalms, or in the royal Messianic Psalms) one can identify a so-called positive politeness strategy (*captatio benevolentiae*) present as a mark in the encomiastic formulations, which generally aim to maintain open the communicative relationship with God. A series of euhological formations that can be placed under the sign of redundancy: for example, the early prayers of the liturgical acts: Glory, Prayer, Heavenly King, Glory who succumbs to the Typical Rules of the Day. The Psalms may be mentioned, the Book of Psalms being rich in prayers of praise, request, thanksgiving and repentance, with similar texts.

Keywords: redundancy, linguistic, semiotic, philosophy, knowledge.

Prezentat la 05.05.2018

Publicat: decembrie 2018